

Predestynacja

1. Uznawanie pojęcia predestynacji nie jest warunkiem niezbędnym dla przynależności do wspólnoty ewangelicko-reformowanej.
2. Punktem wyjścia do zrozumienia nauki o predestynacji jest przeświadczenie, iż w wyniku upadku człowiek może spoglądać już jedynie do swego wnętrza, egocentrycznie. Traci natomiast zdolność do zwracania się na zewnątrz, do spojrzenia teocentrycznego, które jest jedynie właściwe.
3. Istotą nauki o predestynacji jest przeświadczenie, że życie człowieka ma swój początek w woli Boga. Bóg pomyślał o każdym z ludzi zanim jeszcze powołał go do życia.
4. Bóg nie tylko powołał ludzi do istnienia, ale też ich **WYBRAŁ**:
 1. Jan. 15, 16 i 19: „**Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i postanowiłem, abyście szli i przynosili owoc, i aby wasz owoc był trwały, żeby Ojciec dał wam to, o co poprosicie w Moje imię. [...]Gdybyście byli ze świata, świat miłowałby was jak swoją własność. Ponieważ jednak ze świata nie jesteście, bo Ja was wybrałem ze świata, dlatego świat was nienawidzi.**”
 2. Dz. Ap. 15, 7: „**Gdy już długo nad tym dyskutowali, wstał Piotr i powiedział do nich: Wiecie, bracia, że Bóg od dawna wybrał mnie spośród was, aby z moich ust poganie usłyszeli słowa Ewangelii i uwierzyli.**”
 3. 1 Kor. 1, 23-31: „**...my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, głupstwem dla pogan, a dla tych, którzy są powołani, zarówno dla Żydów, jak i Greków, Mesjaszem, mocą Boga i mądrością Boga. To przecież, co głupie u Boga, jest mądrzejsze niż ludzie, a to, co słabe u Boga, jest mocniejsze niż ludzie. Przypatrzcie się bowiem, bracia, waszemu powołaniu. Niewielu tu mądrych według ciała, niewielu mocnych, niewielu szlachetnie urodzonych. To właśnie, co głupie według świata, wybrał Bóg, aby zawstydzić mądrych; to, co słabe według świata, wybrał Bóg, aby zawstydzić to, co mocne; to, co nieszlachetnie urodzone według świata i pogardzane, i to, co nie jest, wybrał Bóg, aby to, co jest, pozbawić znaczenia, żeby żaden człowiek nie mógł się chlubić przed Bogiem. To dzięki Niemu jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga**”

i sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem, aby, jak napisano, Ten, kto się chlubi, chlubił się w Panu.”

4. ***Jak. 2, 5: „Postępujcie, moi kochani bracia! Czy Bóg nie wybrał biednych w oczach tego świata na bogatych w wierze i na dziedziców Królestwa obiecane tym, którzy Go miłują?”***

5. Jak mówiłem, człowiek nie jest w żaden sposób w stanie wzbudzić w sobie zdolności do patrzenia na zewnątrz, teocentrycznie. Wiara przychodzi z zewnątrz, jest rezultatem łaski okazanej nam przez Boga:

1. ***Jan. 3, 5-21: „Jezus odpowiedział: Zapewniam, zapewniam cię, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i Ducha, nie może wejść do Królestwa Boga. To, co się narodziło z ciała, jest ciałem, a to, co się narodziło z Ducha, jest duchem. Nie dziw się, że powiedziałem: Musicie się narodzić z góry. Wiatr wieje, gdzie chce i słyszysz jego szum, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd odchodzi. Tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha. Wówczas Nikodem zapytał: Jak to możliwe? Jezus zaś odpowiedział: Ty jesteś nauczycielem Izraela i tego nie wiesz? Zapewniam, zapewniam cię, że to, co wiemy, mówimy i świadczymy o tym, co ujrzeliśmy, a naszego świadectwa nie przyjmujecie. Jeśli powiedziałem wam o rzeczach ziemskich, a nie uwierzyliście, to jak uwierzycie, jeśli powiem wam o rzeczach niebiańskich? Nikt nie wstąpił do nieba oprócz Syna Człowieczego, który z nieba zstąpił. I jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał swego Jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Bóg przecież nie posłał Syna na świat, aby świat osądził, lecz aby świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie jest sądzony, a kto nie wierzy, już został osądzony, gdyż nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Boga. Sąd zaś polega na tym, że światłość przyszła na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość, ponieważ złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światłości i jej unika, aby jego czyny nie zostały ujawnione. Każdy natomiast, kto postępuje w prawdzie, przychodzi do światłości, aby stało się widoczne, że jego czyny są dokonane w Bogu.”***

2. ***Tyt. 3, 4-8: „Kiedy jednak objawiła się dobroć i miłość naszego Zbawiciela, Boga, nie dzięki sprawiedliwym uczynom, które wykonaliśmy, lecz zgodnie ze swoim miłosierdziem zbawił nas przez kąpiel odradzającą i odnawiającą w Duchu Świętym. Wylał Go na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, abyśmy***

usprawiedliwieni dzięki Jego łasce, zgodnie z nadzieją stali się dziedzicami życia wiecznego.

Nauka ta zasługuje na wiarę. Chcę, abys stanowczo ją głosił, żeby ci, którzy wierzą w Boga, starali się wyróżniać dobrymi czynami. Jest to dobre i pożyteczne dla ludzi. ”

3. Efez. 2, 8-10: **„Łaską przecież jesteście zbawieni przez wiarę. Nie od was więc to pochodzi, lecz jest darem Boga. Nie z powodu uczynków, aby się nikt nie chlubił. Przez Niego bowiem zostaliśmy stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg wcześniej przygotował, abyśmy w nich postępowali.”**

6. Bóg, który nas wybiera jest Bogiem, którego poznajemy w Jezusie Chrystusie. Predestynacja jest pociechą człowieka ponieważ uświadamia nam, że nasze zbawienie nie jest zależne od chwiejnych i słabych wysiłków człowieka, ale od Bożej woli:

1. Efez. 1, 11-14: **„W Nim też zostaliśmy wybrani, przeznaczeni według postanowienia Tego, który wszystkim kieruje według swojej woli, abyśmy istnieli dla uwielbienia Jego chwały, my, którzy od początku położyliśmy nadzieję w Chrystusie. W Nim i wy, którzy usłyszeliście Słowo prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również, gdy uwierzyliście, zostaliście opieczętowni obiecany Duchem Świętym. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa dla pozyskania odkupienia i uwielbienia Jego chwały.”**

2. Rzym. 5, 1-5: **„Usprawiedliwieni z wiary, mamy pokój z Bogiem przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. Przez Niego, dzięki wierze, mamy także dostęp do tej łaski, w której trwamy, i radujemy się nadzieją chwały Boga. I nie tylko to, ale także radujemy się w uciskach, wiedząc, że z ucisku rodzi się wytrwałość, z wytrwałości doświadczenie, z doświadczenia zaś nadzieja. Nadzieja natomiast nie sprawia zawodu, bo miłość Boża jest wylana w naszych sercach przez Ducha Świętego, który został nam dany.”**

3. Rzym. 8, 31-39: **„Co więc na to powiemy? Jeśli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich, jak i z Nim nie miałby nam darować wszystkiego? Kto będzie oskarżał wybranych Boga? Bóg jest Tym, który usprawiedliwia. Kto potępi? Chrystus Jezus jest Tym, który umarł, więcej, zmartwychwstał, jest po prawicy Boga i wstawia się za nami. Kto nas odłączy od miłości Chrystusa? Czy utrapienie, ucisk,**

prześladowanie, głód, nagość, niebezpieczeństwo lub miecz? Jak jest napisane:

Z powodu Ciebie zabijają nas przez cały dzień, uważają nas za owce na rzeź.

Ale w tym wszystkim w pełni zwyciężamy przez Tego, który nas umiłował. Jestem bowiem przekonany, że ani śmierć, ani życie, ani aniołowie, ani zwierzchności, ani rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, ani to, co wysoko, ani to, co głęboko, ani żadne inne stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, naszym Panu.”

7. Predestynacja pozwala poświadczyc człowiekowi wierzącemu, że wszystko w jego życiu jest wynikiem działania Bożej łaski, a nie osobistych wysiłków.

8. Karol Barth: „**Wybór z łaski jest odwiecznym początkiem wszystkich dróg i dzieł Bożych w Jezusie Chrystusie. W Nim Bóg, wolny w swej łasce, zajmuje miejsce grzesznego człowieka, a grzesznemu człowiekowi odstępuje swoje, a więc przyjmuje na siebie odrzucenie człowieka ze wszystkimi konsekwencjami, człowieka zaś wybiera, aby miał udział w Bożej chwale.”**